

გერმანიული ფილოსოფიური ტერმინების მნიშვნელობები

სოციალისტ-ფედერალისტების განცხადება

ჩქვენ ვიროცხებოლით საქართველოს სოცია-
ლისტ-ფედერალისტთა პარტიის წევრებათ. მა პარ-
ტიამ თავის მუშაობით ვერ დაიმსახურა მშრომელი
სალის თანაგრძნობა. პარტიაში დაიმადა უთან-
ბმოება და 1921 წელში მას გამოეყო მემარცხენე
ფრთა, რომელიც დღიდან საქართველოს გასამკო-
დისა ვერდეში იმოუდგა საბჭოთა ხელისუფლებას
და მასთან თანამშრომლობს, ამის შემდეგ სოც-ფე-
დერალისტთა პარტია ვერავითარ კავშირს ვეღია
ამამს მშრომელ ხალხთან და ბუნებრივათ ჰქონება.

საქართველოს გასამკოდებამდი ამიერ-კავკასია-
ში მომქმედ სხვა და სხვა შოენინისტურ პარტიების
შეურიგებელ პოლიტიკის და ჯუტობის შედეგი
იყო მეზობელ ერებთან ომბი. ამ შემთხვევაში სო-
ციალ-ფედერალისტებმა ვერ მოახერხეს გამოენა-
ხათ საერთო ენა, რომ თავიდან აეცილებინათ სის-
ხის ლეგიტიმობა, პირიქით მათ ამ ომებში მიიღეს მხერ-

ვალე პინაწილებობა. ორი წლის საბჭოთა ხელისუფა-
ლების არსებობამ აქვარათ დაგვანახა, რომ ის არის
მშრომელ ხალხთა ინტერესების დამცველი. გან-
შეძლო უტრიკვნოლოდ განხეორციელებია კავშირი-
მეზობელ ერებთან.

ყოველივე ამის შემდეგ ჩენენ გამოვდივართ
სოც.-ფედ. პარტიიდან სამუდმოთ და ვსდგებით
ყოველივე პარტიის გარეშე. ვგმობთ რა ყოველივე
ცდას საბჭოთა ხელისუფლების წინააღმდეგ მიმარ-
თულს, მოვალეო ვრაცხთ თავს დავეხმაროთ მას მის
აღმშენებლობით მუშაობაში და არსებულ რეემიში
განმტკიცებაში.

უკლება ნიკოლოზ 1918 წლიდან (1912 წლი-
დან თანამეტრინობი), კახნიაშვილი ი. 1918 წ., ჯანე-
ლიძე ივანე, იშხნელი დავით 1917 წლ., ბიჭაძე-
გიორგი 1917 წ., მზარეულიშვილი ლადო 1917
წლ. კახრაძე ალ. 1906 წ. კაპანაძე ირ. 1917 წ.
("კომუნ.").

ამ საქმეს სკირია არა თუ მუარველი მეცნატი, რომლის როლშიაც უნდა გამოვიდეს ჩვენი მუშარ გლეხური სახელმწიფო, არამედ ნიკიერი მოთავეც, რომ კარგად დაწყებული საქმე კარგად განვითარდეს. უცებნი მოძსრნის მცოდნეთა სწავლა მან, ხელოვნება მან-თ უთქვამს შოთა რუსთველს და წუთითაც არ უნდა დაიგინოს ყოთ დიოდორო შინკ-

რის ნაანდერძევი მცნება ქართველი პოლლეტარი-
ტის გინების გასავითარებლად ან ფრენობის მატე-
ფაქიზებლად.
ქართულ სამუსიკო ხულოვნების შეღწევა მის-
თვის მზრუნველი უნდა ჰყავთდეს. ორი კურრლის
მშევარი ვერც ერთს მოეშვა.

ՀԱՅՈՑ

წერილი მეოთხე

1801 წელს რუსეთის იმპერიატორმა ერთი ხელის მოქნევით მოსაბო ერეკლე მეფის ხელშეკრულება და საქართველო დაიპყრო. აქ არც უსჯლოება იყო მიზეზი, არც მტრული განშეყობილება საქართველოსი. საქართველო ერთომორწმუნე იყო რუსეთისა, მაგრამ იგი საზნელი სიმკაცრით დაპყრობილი იქნა. იმას რუსის მაშინდელმა იმპერიალისტებმა უწოდეს „добровольное присоединение Грузии к единоверной России“.

რა აზრი ჰქონდა ამასი?
ამით უნდოდა ქირთული ხალხი გაერტყებინა
იყო ეს ქირისტეს მოძღვრებაში?
რასა ყორველია არა! მაგრამ გასაკვირველი არ
არის პატარა ერის ასე აბუჩად აგდება. ჩეენ კი-
ცით ისეთი მაგალითები, რომ დიდი პატარასა
სკამს და ჭმულს მჭამელი ეუბნება იმღერეო და
ამღერეს კიდევ.

შევიდებენ, ჯარს უკან დაადგევენ იმპერიალის-
ტებმა ხროვა ზავ მგლებისა, რომელთაც იმპერია-
ლისტური პირით ღვდელ-მთავარნი ეწოდება
ამ მღვდელ-მთავარდ უნდა „მოქმედი“ გა-
ლიციის მცხოვრებნი, თუმცა ისინი უკრო-
უკეთესი ქრისტიანები იყენენ. მაგრამ აღვილი გა-
სავაბია, თუ როგორი „მოქმედა“ უნდოდათ გალი-
ციის ამ იმპერიატორის ყვავ-ყორნებს.
იქედან ის დასკვნა უნდა გამოვიტნოთ, რომ
ყოველ-მოძღვრება შეიძლება ბორიტად გამოი-
ყნონ.

ପାତ୍ରବିନ୍ଦୁ

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ - ପାଠ୍ୟଗୀତ ମହିଳା ପାଦାନ୍ତର

— შუსხოლინი კაპიტალიზმის როლის შეც-
ხებ. პრემიერმა მუსსოლინიმა სავაჭრო პალატების
მეორე ყრილობაშე სიტყვა წარმოსთქვა. რომელშიც
აღნიშნა, რომ იტალიის მთავრობას განზრისხვა აქვ-
თარი სთქვას ეკონომიური ფუნქციების ასრულება-
ზე, რომელიც მონოპოლიასთან არიან დაკაშირებ-
ბულნი, რომელთათვისაც სახელმწიფოებრვი აპარა-
ტი გამოუსადეგარია. მთავრობამ, რომელიც მრეწ-
ველობის გამოცულებებისაკენ ისტრაფვის, კერძ-
ინიციატივის უნდა მისცეს მოქმედების მაქსიმალუ-
რი თავისუფლება და უარი სთქვას ჩარევის და შე-
ვიწროების პოლიტიკაზე. დრო არის გივისხმათ ერ-
სამხედრო პერიოდის უკანასკნელ ნაშთებიდან. ბუს-
სოლინმა აღნიშნა. რომ მისი აზრით, არ არის სა-
უფრენი იმის დასამტკიცებლად, მსგავსად სოკია-
ლურ ექიტატებიში თეორეტიკოსებისა, რომ კაპი-
ტალიზმი თავის მრავალგვარ ფორმებში დაღუპვა
უახლოვდება. ჩვენს თვალშინ მომხდარი ცდა, რო-
მითაც არ წომოტკიცავთ არის უკან მიზან უკან

ბილ ცდებში, უდაოთ მოწმობს იმას, რომ შეურნებობის ყოველი სისტემა, რომელიც განხე სტროგებს თავისუფალ ინიციატივას და ინდივიდუალურ საქმიანობას, ადრე თუ გეიან დასამარცხებლადა განწირული.

კომისარიაბის მიერ შემუშავებულია პროექტი სა
ერთო, სახელმწიფო ობიექტი შემოსავალ-გასივლის
1922—23 საბიუჯეტო წლის (ოქტომბერი 1922 წ.
—ენერვისთვე 1923 წ.). ხარჯთაღრიცხვა გამოიანგა
რიშებულია საქონლის ინდენსით და ბანკორები
კურსით. სულ ნაგარაულევია 1.056.000.000 მანეთ
შემოსავალი ბანკორების კურსით. გასავალი გამო
ანგარიშებულია — 1.481.000.000 მანეთი. დეფიციტი
შეადგენს 362 მილ. მანეთს. ხარჯები უმთავრესა
ნაგარაულევია ტრანსპორტის აღდგენაზე, სამხედრო
საზღვაო უწყებაზე, საფინანსო აპარატის შენახვაზ
ო მსხვილი მრიწოდებულობის თანმარიჩაზე.

ବୀରପ୍ରତିଷ୍ଠାନ

„ରେଗ୍ରେସନ୍ ପାର୍ଟିକୁ ମାତ୍ରାଙ୍କ“—ଦୀର୍ଘବିରାମିତି
ଶ୍ଵରନାଳୀ ନଂ ୧. ବ. ପ. ୩. ପ୍ରେସ୍ ଗାମିତ୍ରେ
ମୋ. ୧୯୦୨୦

ვალეამიერი.. საცეს ჭიქა გამოსცალა, ნასიაძოვნე
ტუჩებს აწლაპუნებდა და კოლოტივით დამრგვალ
ბულ მუცელზე კმიყოფილებით ხელს ისვამდა...
იფ, უხაი!. რა ლვინოა ეს დალოცვილი? ზიარ
ბაა, რაღა ზიარება!. მჩებო, სიცოცხლე გჭონდ
რომ, ჩვენმა ვართანამ პირის ვერთ იცოდა!. აფც
რა ძმა გვშორდება! ამა, მამაო სრაფიონ, შენ კა
გი ხმა გაქვს, ერთი ამ ახალ „აჩშინ — მალალია

ମାର୍ବାଳ ଶେବ ଲୋକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ କେବଳ ତାଙ୍କ ବୀତକୁଟିକାଳ ପ୍ରେସ୍ରୋ

— მიმართა შანულამ ამ. ბერებს და „სულიერმა მებმა“ ერთად ეშინთ დაამლერს კუპლეტი თვე
ტკიდან, რომელიც ჟველას ზეპირად დღწევლა:
„ეს რა კარგი საქმე მოხდა თავის ნატე

ჩევნ ვართანამ გაიხარა თავის ხალ, ჩიბარ
სიცოცხლე და გამარჯვება ჩევნს ვართა
ჩევნს ვართან

— უხალ!.. ხალაჯინ! ჯან, ვართანჯინ!.. ვა
ქეითუსა და დროს ტარების შემდეგ ბერები ვა
ეთხოვნენ ვართანს და ბარბაცით გასწიეს თავი
მთახებისაკენ. ვართანა და ხალაც მოემზადენ
სასვლელად. ამათ ღამითვე სურდათ, რომ მოშო
ბოდენ მონაცემის მიდამოს. მთვარიანი ღმე
ურმით გასწიეს სადგურისაკენ, რომელიც სულ
მოდენიმე ვერსით იყო სოფელს დაშორებული ბ
რი დოსტი, იმ მაჩრიბოთ ვამდაზიარინ ახა—?

ლლებულნი ქალაქისაკენ, ახალ ცხოვრების. და
ყებად...

ପ୍ରତିଲିଙ୍ଗରେଣ୍ଟ.

